

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR GRUZIJOS VYRIAUSYBĖS

SUSITARIMAS DĖL TARPTAUTINIO SUSISIEKIMO AUTOMOBILIAIS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Gruzijos Vyriausybė, toliau vadinamos „Šalimis“, siekdamos plėtoti keleivinį ir krovinį automobilių susisiekimą tarp abiejų šalių ir tranzitu per jų teritorijas, taip pat siekdamos palengvinti šį susisiekimą, susitarė:

I. Veiklos sfera

1 straipsnis

Sutinkamai su šiuo Susitarimu atliekami reguliarūs ir nereguliarūs keleivių, įskaitant turistus, ir krovinių vežimai tarp abiejų šalių ir tranzitu per jų teritorijas keliais, atvirais tarptautiniam automobilių susisiekimui, autotransporto priemonėmis, įregistruotomis Lietuvos Respublikoje arba Gruzijoje.

II. Keleivių vežimas

2 straipsnis

1. Reguliarūs keleivių vežimai autobusais organizuojami juos suderinus tarp Šalių kompetentingų įstaigų.

2. Pasiūlymai dėl tokių vežimų yra Šalių kompetentingų įstaigų iš anksto perduodami viena kitai. Šiuose pasiūlyimuose turi būti tokie duomenys: vežėjo (firmos) pavadinimas, maršruto pavadinimas, tvarkaraštis, tarifas, sustojimų vietos, kuriose vežėjas įlaipins ir išlaipins keleivius, numatomas vežimų laikotarpis ir reguliarumas.

3 straipsnis

1. Nereguliariems keleivių vežimams autobusais tarp abiejų Šalių arba tranzitu per jų teritorijas, išskyrus vežimus, numatytus šio Susitarimo 4 straipsnyje, reikalingi leidimai, kuriuos išduoda Šalių kompetentingos įstaigos.

2. Šalių kompetentingos įstaigos leidimus išduos tai kelio daliai, kuri eina per jų teritorijas.

3. Kiekvienam nereguliariam keleivių vežimui autobusu turi būti išduotas atskiras leidimas, leidžiantis atlikti vieną reisą ten ir atgal, jei leidime nenurodyta kitaip.

4. Šalių kompetentingos įstaigos kasmet viena kitai perduos sutartą leidimų blankų kiekį nereguliariam keleivių vežimui. Šiuose leidimuose turi būti kompetentingos įstaigos, išdavusios leidimus, antspaudas ir parašas.

4 straipsnis

1. Leidimų nereguliariems keleivių vežimams autobusais nereikia, jei tos pačios sudėties keleivių grupė vežama tuo pačiu autobusu visą kelią:

a) kai kelionė prasideda ir baigiasi Šalies, kurioje įregistruotas autobusas, teritorijoje;

b) kai kelionė prasideda Šalies, kurioje įregistruotas autobusas, teritorijoje ir pasibaigia kitos Šalies teritorijoje, su sąlyga, kad autobusas iš pastarosios teritorijos išvažiuos arba į ją įvažiuos tuščias.

2. Leidimas nebus reikalingas sugedusį autobusą pakeičiant kitu.
3. Atlikdamas šio straipsnio 1 punkte numatytus vežimus, autobuso vairuotojas privalo turėti keleivių sąrašą.

III. Krovinių vežimas

5 straipsnis

1. Krovinių vežimai tarp abiejų Šalių arba tranzitu per jų teritorijas, išskyrus vežimus, numatytus šio Susitarimo 6 ir 8 straipsniuose, atliekami krovininiais automobiliais su priekabomis arba be jų, vilkikais su puspriekabėmis pagal Šalių kompetentingų įstaigų išduodamus leidimus.
2. Leidimas išduodamas kiekvienai autotransporto priemonei ir galioja tiksliai tam vežėjui, kuriam šitas leidimas buvo išduotas.
3. Kiekvienam krovinių vežimui, atliekamam krovinine transporto priemone, turi būti išduotas atskiras leidimas, suteikiantis teisę atlikti vieną reisą ten ir atgal, jei leidime nenumatyta kitaip.
4. Šalių kompetentingos įstaigos kasmet perduoda viena kitai sutartą leidimų blankų kiekį krovinių vežimui.

6 straipsnis

1. Leidimų, minėtų šio Susitarimo 5 straipsnyje, nereikia vežant:
 - a) eksponatus, įrengimus ir medžiagas, skirtas mugėms ir parodoms;
 - b) transporto priemones, gyvulius, taip pat kitą inventorių ir turtą, skirtą įvairiems sportiniams renginiams;
 - c) teatro dekoracijas ir rekvizitą, muzikos instrumentus, įrangą ir reikmenis kino ir televizijos laidų filmavimui, radijo transliacijoms;
 - d) mirusiųjų palaikus;
 - e) pašta;
 - f) sugedusias autotransporto priemones;
 - g) persikeliant kilnojamąjį turtą;
 - h) krovinius, skirtus pagalbai stichinių nelaimių atveju;
 - k) krovinius automobiliais, kurių kraulumas iki 3,5 t ir bendra masė iki 6 t imtinai;
 - f) krovinius, skirtus humanitarinei pagalbai.
 Leidimų taip pat nereikia techninės pagalbos automobiliams.
2. Išimtys, numatytos šio straipsnio 1 punkto a, b, c papunkčiuose, galioja tais atvejais, jei krovinytis grąžinamas atgal į šalį, kurioje įregistruota autotransporto priemonė, arba jei krovinytis vežamas į trečios šalies teritoriją.
3. Jungtinė komisija, numatyta šio Susitarimo 23 straipsnyje, gali keisti sąrašą, nurodytą šio straipsnio 1 punkte.

7 straipsnis

Vežėjas gali vežti krovinius iš kitos Šalies teritorijos į trečios šalies teritoriją arba iš trečios šalies teritorijos į kitos Šalies teritoriją tik su specialiais leidimais, kuriuos išduoda Šalių kompetentingos įstaigos.

8 straipsnis

1. Pavojingų krovinių vežimai vienos Šalies autotransporto priemonėmis kitos Šalies teritorija atliekami su specialiais leidimais, išduotais kitos Šalies kompetentingos įstaigos.

2. Tuo atveju, jei autotransporto priemonės su kroviniu arba tuščios svoris ir gabaritai viršija nacionaliniais įstatymais nustatytas normas kitos Šalies teritorijoje, vežėjas turi gauti specialų kitos Šalies kompetentingos įstaigos leidimą.

3. Jei minėti šio straipsnio 1 ir 2 punktuose leidimai numato tam tikrą maršrutą, turi būti vežama tuo maršrutu.

9 straipsnis

Krovinių vežimai, numatyti šiuo Susitarimu, turi būti atliekami su važtaraščiais, kurių forma turi atitikti tarptautinį pavyzdį.

IV. Bendrosios nuostatos

10 straipsnis

Keleivių ir krovinių vežimai atliekami vienos Šalies vežėjų kitos Šalies teritorijoje remiantis šiuo Susitarimu. Autotransporto priemonės, kuriomis atliekami vežimai su leidimais, atleidžiamos nuo mokesčių ir rinkliavų už naudojimąsi keliais ir jų išlaikymą, išskyrus rinkliavas už naudojimąsi mokamais keliais ir tiltais, kai jiems yra alternatyvus nemokamas kelias.

Vežimams, nurodytiems 8 straipsnio 2 punkte, šis straipsnis netaikomas.

11 straipsnis

Autotransporto priemonės, atliekančios tarptautinius vežimus, turi turėti savo šalies skiriamuosius ir registracinius ženklus. Priekabos ir puspriekabės gali turėti kitų šalių registracijos ir skiriamuosius ženklus su sąlyga, kad krovininiai automobiliai arba automobiliniai vilkikai turės Lietuvos Respublikos ar Gruzijos registracijos ir skiriamuosius ženklus.

12 straipsnis

Vežėjui neleidžiama vežioti keleivių ir krovinių tarp dviejų punktų, esančių kitos Šalies teritorijoje.

13 straipsnis

Keleivių ir krovinių vežimai pagal šį Susitarimą atliekami su sąlyga, kad civilinės atsakomybės draudimu bus apdrausta kiekviena autotransporto priemonė. Vežėjas privalo iš anksto apdrausti kiekvieną autotransporto priemonę, atliekančią nurodytus vežimus.

14 straipsnis

1. Jei pažeidžiamos šio Susitarimo nuostatos vienos iš šalių teritorijoje, šalies kompetentingos įstaigos, kurioje įregistruota autotransporto priemonė, atsižvelgdama į kitos šalies kompetentingos įstaigos prašymą, nepriklausomai nuo savo šalyje galiojančių įstatymų, taikys vieną iš šių priemonių:

a) pareikšti vežėjui įspėjimą;

b) pareikšti vežėjui įspėjimą kartu su perspėjimu, kad pasikartojus pažeidimui leidimas krovinių vežimui bus atimtas nustatytam laikotarpiui arba anuliuojamas remiantis šio straipsnio c papunkčiu;

c) atimti nustatytam laikotarpiui arba anuliuoti leidimą, išduotą remiantis šiuo Susitarimu.

2. Šalių kompetentingos įstaigos informuos viena kitą apie pritaikytas priemones.

3. Šio straipsnio nuostatos neatleidžia vežėjo nuo atsakomybės pažeidus šalies, kurioje atliekami vežimai, įstatymus.

15 straipsnis

Atliekant pasienio, muitinės ir sanitarinę kontrolę, bus taikomi tarptautinių susitarimų, kurių dalyvės yra abi Šalys, nuostatos, o sprendžiant klausimus, nereglamentuotus šiais susitarimais, bus taikomi kiekvienos Šalies vidaus įstatymai.

16 straipsnis

Pasienio, muitinės ir sanitarinę kontrolės, vežant sunkius ligonius, atliekant reguliarius keleivių vežimus autobusais, taip pat vežant gyvulius ir greitai gendančius krovinius, bus atliekamos be eilės pagal kiekvienoje iš Šalių galiojančius įstatymus ir kitus teisės aktus.

17 straipsnis

Atliekant vežimus pagal šį Susitarimą, nuo muitinės rinkliavų, įvažiavimo mokesčių ir leidimų abipusiai atleidžiami į kitos Šalies teritoriją įvežami:

a) degalai, esantys kiekvienam autotransporto priemonės modeliui numatytose talpose, technologiškai ir konstruktyviai įkomponuotose variklio maitinimo sistemose;

Tai taikoma tik kurui, esančiam automobilių ir automobilinių vilkikų, gamyklos-gamintojos įrengtuose kuro bakuose, taip pat kurui, esančiam priekabų ir puspriekabių kuro bakuose ir skirtam refrižeratorių šaldymo įrengimų darbui;

b) tepalai, kurių kiekis būtinas naudojimui vežimo metu;

c) atsarginės dalys ir instrumentai, skirti autotransporto priemonės, atliekančios tarptautinius vežimus, remontui.

2. Nepanaudotos atsarginės dalys išvežamos atgal, o pakeistos atsarginės dalys turi būti išvežtos iš šalies arba sunaikintos, arba atiduotos atitinkamos Šalies teritorijoje nustatyta tvarka.

18 straipsnis

1. Autobuso ar krovininio automobilio vairuotojas turi turėti nacionalinį ar tarptautinį vairuotojo pažymėjimą, atitinkantį vairuojamos autotransporto priemonės kategoriją ir nacionalinius autotransporto priemonės registracijos dokumentus.

2. Nacionaliniai arba tarptautiniai vairuotojų pažymėjimai turi atitikti Tarptautinės konvencijos apie kelių eismą, pasirašytos Vienoje 1968 m. lapkričio 8 d., nustatytą pavyzdį.

3. Leidimas ir kiti dokumentai, kurių reikalaujama sutinkamai su šio Susitarimo nuostatomis, turi būti autotransporto priemonėje, kuriai jie priklauso, ir pateikiami reikalaujant kompetentingoms kontroliuojančioms įstaigoms.

19 straipsnis

Mokėjimai sutinkamai su šiuo Susitarimu bus atliekami pagal mokėjimo dieną galiojančius tarp Šalių mokėjimo susitarimus.

20 straipsnis

Vežėjas ir autotransporto priemonės, įregistruotos vienoje iš Šalių teritorijoje, ekipažas privalo laikytis eismo taisyklių ir šalies, kurios teritorijoje yra autotransporto priemonė, įstatymų.

21 straipsnis

Klausimai, nereguliuoti šiuo Susitarimu, taip pat tarptautinėmis sutartimis, kurių dalyvėmis yra abi Šalys, bus sprendžiami sutinkamai su kiekvienos Šalies vidaus įstatymais.

22 straipsnis

Šalys spręs visus klausimus, galinčius kilti dėl šio Susitarimo aiškinimo ar taikymo, derybų ir konsultacijų būdu.

23 straipsnis

Siekdamos užtikrinti tinkamą šio Susitarimo vykdymą ir kilusių ginčytinų klausimų sprendimą, Šalys iš kompetentingų įstaigų atstovų sudaro Jungtinę komisiją. Jungtinės komisijos posėdžiai vyksta paeiliui abiejų valstybių teritorijose.

24 straipsnis

Šis Susitarimas nenagrinėja Šalių teisių ir įsipareigojimų, kylančių iš kitų sudarytų tarptautinių sutarčių.

25 straipsnis

1. Šis Susitarimas įsigalioja po 30 dienų, kai Šalys diplomatiniais kanalais praneš viena kitai apie tai, kad vidaus teisės reikalavimai šiam Susitarimui įsigalioji – įvykdyti.

2. Šis Susitarimas sudarytas 5 (penkeriems) metams ir po to jo galiojimo laikas bus automatiškai pratęsiamas dar metams tol, kol viena iš Šalių, likus ne mažiau kaip 3 (trims) mėnesiams iki Susitarimo galiojimo pabaigos, nepraneš kitai Šaliai apie norą nutraukti šį Susitarimą.

Sudaryta 1996 m. balandžio 12 d. dviem autentiškais egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, gruzinų ir rusų kalbomis, visi tekstai turi vienodą galią. Kilus ginčams aiškinant šio Susitarimo nuostatas, pagrindiniu laikyti tekstą rusų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

GRUZIJOS VYRIAUSYBĖS
VARDU
